

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 043868 22 K

Datum presude: 13.12.2022. godine

Datum pismenog otpravka: 12.01.2023. godine

Vijeće u sastavu:

Predsjednik vijeća – Mašović Hasija

Članovi vijeća –Blagić Stanko i Strika Mirsad

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv

PETROVIĆ TOMISLAVA

PRESUDA

Tužilaštvo: Džermin Pašić, tužilac

Branilac optuženog Petrović Tomislava: Adna Dobožlić Ucoglan, advokat iz Sarajeva

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Mašović Hasije, kao predsjednika vijeća, te sudija Blagić Stanka i Strika Mirsada, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Ilvane Hadžić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Petrović Tomislava, optuženog po optužnici Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0014498 17 od 01.06.2018. godine, potvrđenoj 27.06.2018. godine, tehnički ispravljena na ročištu 29.11.2018. godine, za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa radi razmatranja krivičnopravne sankcije, u prisutnosti optuženog Petrović Tomislava, i njegovog branioca, advokata Adne Dobošlić Ucoglan, te tužioca Tužilaštva BiH Pašić Džermina, dana 13.12.2022. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi PETROVIĆ TOMISLAV, zvani „Tomo“, sin Vladana i Nevenke, rođene Lizdek, rođen 09.01.1988. godine u Sarajevu, po narodnosti ..., državljanin BiH, JMBG: ..., po zanimanju građevinski tehničar, završena SSS, oženjen, otac troje malodobne djece, srednjeg imovnog stanja, nastanjen na adresi ..., osuđivan, vodi se drugi krivični postupak,

K R I V J E

Što je:

U dužem vremenskom periodu od 2011. godine do kraja 2017. godine, na području Bosne i Hercegovine, dobrovoljno postali pripadnici Grupe za organizovani kriminal u smislu člana 1. stav 22. KZ BiH, koja je radi kontinuiranog sticanja materijalne koristi organizovana radi prethodno planiranog i dogovorenog: otuđenja skupocjenih putničkih motornih vozila ili onih čija je potražnja na tržištu povećana; iznuđivanja novca za povrat vozila njihovim vlasnicima; rastavljanja otuđenih vozila u dijelove, izmjene ili uništavanja identifikacionih oznaka na rastavljenim dijelovima, a potom prodaje tako rastavljenih dijelova, sve s namjerom prikrivanja krivičnog djela, izvršilaca, porijekla predmeta i njihovih pravih vlasnika; te krijumčarenja i prodaje otuđenih vozila na teritoriji Republike Srbije, Republike Hrvatske i Crne Gore, pri čemu su u strukturi Grupe kao njeni pripadnici, zavisno od mjesta boravka njenih pripadnika bili podijeljeni u više grupa u sastavu od tri i više pripadnika, koje su djelovale i vršile krivična djela na teritoriji oba entiteta i više kantona unutar Federacije Bosne i Hercegovine, od kojih je svaka ova grupa u realizaciji planiranog imala unaprijed određene zadatke, a oni kao pripadnici podjeljene uloge u izvršenju zadataka, dok su u radnjama izvršenja krivičnih djela nužno bili međusobno povezani, pa je svaki od njih imao svijest i znanje o određenim zadacima drugih grupa i radnjama izvršenja krivičnih djela njenih pripadnika, pa su interesno s ciljem pribavljanja neposredne ili posredne finansijske dobiti u

sastavu ovih grupa svi djelovali sporazumno i udruženo kao jedna Grupa za organizovani kriminal, te su tako sa zadatkom otuđenja skupocjenih putničkih motornih vozila ili onih čija je potražnja na tržištu povećana: kako se osnovano sumnja Cicović Danilo, Krsmanović Vladimir, Trifković Marko, Trifković Srećko, Mandić Srećko, Dakić Slaven, Petrović Tomislav, zajedno sa M.O., kao pripadnici Grupe iz Pala; Milinković Njegoslav, Košarac Bojan, zajedno s pokojnim P.S. kao pripadnici Grupe iz Mokrog; Mandal Enis, Pajić Miroslav, Pajić Sreto, Ninković Davor, zajedno sa H.Š. i D.E. kao pripadnici grupe iz Ilidže i Istočne Ilidže; Markić Jozo, C.J. kao pripadnici grupe iz Zapadne Hercegovine; zajedno s drugim njima poznatim licima, otuđivali vozila na području Kantona Sarajevo, Tuzlanskog Kantona, Hercegovačko-neretvanskog Kantona, Zapadno-hercegovačkog Kantona i šire, na način da su koristeći ranije otuđeno putničko motorno vozilo tzv. "Borbenjak", na koji su prethodno postavljali lažne registarske oznake, ili drugo vozilo velike snage motora, često naoružani vatrenim oružjem, opremljeni kapama zv. "fantomka" ili drugim kapama kojima su prekrivali lice, te radio stanicama podešenim na službene policijske frekvencije kako bi u otklanjanju prepreka i neometanog otuđenja vozila mogli pratiti kretanje policijskih službenika, obilazili parking prostore, garaže i druga mjesta na kojima su građani ostavljali svoja vozila, da bi pronalaskom odgovarajućih putničkih motornih vozila, upotrebom podesnog alata otvarali vrata tuđih motornih vozila, a potom ih upotrebom posebne opreme tzv. "Dekodera" ili uz korištenje „Procesora“ ranije otuđenih vozila i na druge načine stavljali u pogon, nakon čega su uz pratnju vozila s kojima su dolazili na mjesta izvršenja odvozili otuđena vozila na prethodno pripremljene skrivene lokacije na području Pala, Sokoca, Mokrog, Lukavice, Sarajeva i drugih lokacija na teritoriju oba entiteta, nakon čega su oni ili pripadnici grupe sa zadatkom iznuđivanja novca za povrat vozila njihovim vlasnicima, Miroslav Škobo i kako se osnovano sumnja, Purković Puniša, Vasković Dalibor i Brkić Mirsad, zajedno s drugim njima poznatim licima iz Istočnog Sarajeva i Sarajeva, za novčanu naknadu vršili povrate otuđenih vozila, tako što bi od vlasnika vozila/oštećenih zahtjevali novac u iznosima koje su prethodno dogovorili sa pripadnicima Grupe koji su vozilo otuđili, pri tom im stavljajući u izgled da vozilo neće dobiti ukoliko ne plate traženo, da će isto biti prodato van Bosne i Hercegovine ili će biti rastavljeno u dijelove, ili su im se vlasnici vozila/oštećeni imajući prethodna saznanja o višegodišnjem načinu djelovanja Grupe, te znajući da do svojih vozila na drugi način ne mogu doći, direktno ili posredno obraćali sa zahtjevom za povrat vozila, a kada bi preuzeli iznuđeni novčani iznos vozilo bi oni ili pripadnici Grupe koji su isto otuđili, ostavljali na različite dostupne lokacije i o tome obavještavali vlasnike/oštećene, dok su vozila vlasnika do kojih nisu mogli doći ili onih koji nisu pristali dati novac za povrate otuđenih vozila, radi prikrivanja krivičnog djela, izvršilaca, porijekla i njihovih pravih vlasnika, prevozili i predavali drugim pripadnicima grupe i to, kako se osnovano sumnja: Mirjanić Zoranu, Stašević Bojanu, Mirković Miloradu, Čobović Zoranu, Radić Nikoli, pokojnim G.B i S.S. kao pripadnicima grupe sa zadatkom rastavljanja otuđenih vozila u dijelove na području Sokoca; Vukoja Ferdi i kako se osnovano sumnja Čepo Miroslavu i Nižić Goranu, kao pripadnicima grupe sa zadatkom rastavljanja otuđenih vozila u dijelove na području Zapadne Hercegovine; T.V. kao pripadniku grupe sa zadatkom rastavljanja otuđenih vozila u dijelove na području Mokrog; N.M., kao pripadniku grupe sa zadatkom rastavljanja otuđenih vozila u dijelove na području Srednje Bosne, te drugim njima poznatim pripadnicima na području Zvornika i Bijeljine, koji su na prethodno pripremljenim lokacijama, upotrebom brusilica, te drugih mašina i alata rastavljali otuđena vozila na dijelove, pri tom uklanjajući ili mjenjajući identifikacione podatke na dijelovima vozila koji nose takve podatke, nakon čega su iste prodavali autootpadima i drugim licima u Bosni i Hercegovini i inostranstvu, ili su radi dalje prodaje otuđenih vozila u R. Srbiju, R. Crnu Goru i R. Hrvatsku, otuđena vozila prevozili i predavali drugim pripadnicima Grupe, kako se osnovano sumnja Mirjanić Zoranu, Stašević Bojanu, Mirković Miloradu, koji su sami ili zajedno s njima, po prethodnom dogovoru, uz posredovanje ili zajedno s drugim njima poznatim licima, među kojima R.Ž. iz Zvornika, te

J.I. iz Rudog, prebacivali otuđena vozila preko državne granice – carinske linije, pri tom izbjegavajući mjere carinske i granične kontrole, gdje su vozila preuzimali pripadnici koji su djelovali u R. Srbiji, R. Crnoj Gori i R. Hrvatskoj, dok su novac pribavljen realizacijom planiranih i dogovorenih zadataka Grupe dijelili između sebe, pa su tako, a najmanje u opisanim događajima:

/zajedno sa, kako se osnovano sumnja, Cicović Danilom, Krsmanović Vladimirom, Trifković Markom, Trifković Srećkom, Mandić Srećkom, Dakić Slavenom i M.O., kao pripadnici grupe iz Pala, sa zadatkom otuđenja skupocjenih putničkih motornih vozila ili onih čija je potražnja na tržištu povećana/

1. Tomislav Petrović (tačka 1.60. Optužnice)

dana 11/12.09.2014. godine, u vremenskom periodu od 17,00 do 02,00 časova, na području Kantona Sarajevo, u ulici Obala Kulina Bana bb, općina Stari Grad, zajedno sa drugim, koristeći putničko motorno vozilo marke Golf V, sive boje, obilazili parking prostore na području opštine Stari Grad, da bi po pronalasku putničkog motornog vozila, marke Golf VI, crne boje, registarskih oznaka ..., broj šasije WWWZZZ1KZAW184759, vlasništvo firme GD „Marketing“ d.o.o Sarajevo vlasništvo Golub Sanjina, upotrebom podesnog alata, rasjekli prednja lijeva vrata, potom ušli u vozilo, slomili kontakt bravu vozila na koji način su bez paljenja motora pokrenuli vozilo, a potom ga upotrebom vozila tzv. „Borbenjak“ odgurili na područje Pala, te sakrili na njima poznatu lokaciju, da bi dana 15.09.2014. godine na području Istočnog Sarajeva, po ostvarenoj komunikaciji sa vlasnikom otuđenog vozila, za otkup istoga zahtjevali i uzeli novčani iznos od najmanje 1.000 EUR-a, nakon čega su njemu poznati pripadnici Grupe, sa lokacije na kojoj su skrivali vozilo, isto prevezli na lokalitet Lapišnice, gdje je vlasnik Sanjin Golub preuzeo otuđeno vozilo;

2. Tomislav Petrović (tačka 1.61. Optužnice)

dana 04/05.10.2014. godine, u periodu od 18.00 do 11.30 časova, na području Kantona Sarajevo, u ulici Milana Preloga broj 7, općina Novi Grad, Sarajevo, zajedno s drugim njemu poznatim pripadnicima Grupe, upotrebom podesnog alata, polomili bravu vozačevih vrata i otvorili putničko motorno vozilo marke BMW, model 318, crne boje, broja šasije WBAVA51000KV30047, njemačkih nacionalnih reg.oznaka ..., u vlasništvu Jaramaz Save, koje je koristio Jaramaz Mladen, potom ušli u vozilo, te isto upotrebom tzv. „dekodera“ stavili u pogon, te sakrili na njima poznate lokacije, da bi dana 15.10.2014. godine, radi prikrivanja krivičnog djela, porijekla i njegovog pravog vlasnika, te prodaje rastavljenog u dijelove, po prethodnom dogovoru sa njemu poznatim licima, nakon što je na vozilo postavio nepripadajuće registarske oznake ..., isto prevezao putnom komunikacijom na relaciji Sarajevo – Grude, u pratnji putničkog motornog vozila marke „Škoda Fabija“, crvene boje, registarskih oznaka ..., kojim je upravljao M.L., da bi dolaskom u mjesto Medovići, općina Grude otuđeno vozilo prodao licima „Miro“ i „Dado“ za novčani iznos od 2.200,00 EUR-a;

3. Tomislav Petrović (tačka 1.62. Optužnice)

dana 24.10.2014.godine, u vremenskom periodu od 01,30 do 02,00 časova, na području Kantona Sarajevo, ulice Ramiza Salčina do broja 15, općina Novo Sarajevo, zajedno s drugim njemu poznatim pripadnicima Grupe, upotrebom podesnog alata, otvorili vrata putničkog motornog vozila marke Volkswagen, model Passat 5 plus, plave boje, godina proizvodnje 2003, broja šasije WVWMD63BX3P265039, reg.oznaka ... u vlasništvu Omerović Mehe, koje koristi Omerović Izabela, potom ušli u vozilo, te isto upotrebom

tzv.“dekodera“ stavili u pogon, prevezli i sakrili u mjestu Braja-Gornja Ljubogošta, gdje je dana 06.11.2017., pronađeno od strane policijskih službenika;

4. Tomislav Petrović (tačka 1.63. Optužnice)

dana 02./03.11.2014. godine, u periodu od 20.00 do 01,00 časova, na području Kantona Sarajevo, ulici Hakije Kulenovića do broja 5, općina Centar, Sarajevo, zajedno s drugim njemu poznatim pripadnicima Grupe, upotrebom podesnog alata, otvorili vrata putničkog motornog vozila marke Volkswagen, model Golf 5, sive boje, reg. oznaka ..., godina proizvodnje 2005, broja šasije WVWZZZ1KZ69000127 u vlasništvu Džano Adnana iz Sarajeva, potom ušli u vozilo, te isto upotrebom tzv.“dekodera“ stavili u pogon, prevezli i sakrili na njima poznatu lokaciju na području opštine Pale, nakon čega su na vozilo a postavili nepripadajuće reg.oznake ..., te isto koristili kao tzv „Borbenjak“, kako je to opisano tačkom 1.64, a potom sakrili u mjestu Braja-Gornja Ljubogošta, gdje je dana 06.11.2017. godine, pronađeno od strane policijskih službenika;

5. Tomislav Petrović (tačka 1.64. optužnice)

dana 05.11.2014. godine, oko 22,25 časova, na području Kantona Sarajevo, zajedno s drugim njemu poznatim pripadnicima Grupe, koristeći vozilo tzv.“Borbenjak“, koji su prethodno otuđili na način kako je to opisano tačkom 1.63., obilazili parking prostore na području opštine Novo Sarajevo, da bi po pronalasku putničkog motornog vozila, marke Škoda, model Superb, smeđe boje, godina proizvodnje 2009, broja šasije TMBCF43T9A9016736, reg. oznaka ..., vlasništvo Petrović Slavka, koje se nalazilo ulice Trg Heroja do broja 12, u njegovoj blizini oko 21,41 časova, zaustavili vozilo tzv „Borbenjak“, a potom upotrebom podesnog alata otvorili vrata vozila „Škoda“, ušli u vozilo i isto upotrebom tzv.“dekodera“ stavili u pogon, nakon čega su otuđeno vozilo pratnji vozila tzv. “Borbenjak“ prevezli do ulice Porodice Ribar do broja 3, gdje je i pronađeno od strane policijskih službenika,

Dakle,

Optuženi Petrović Tomislav, kao pripadnik grupe za organizovani kriminal u smislu člana 22. stav 1. KZ BiH, radnjama opisanim u tačkama od 1. do 5. izreke presude, obijanjem, provaljivanjem i drugim savladavanjem većih prepreka da dođe do stvari iz zatvorenih prostora, tuđu stvar oduzeo drugome, radnjama opisanim u tački 2. izreke presude, imovinu za koju je znao da je pribavljena počinjenjem krivičnog djela Teška krađa, držao, raspolagao njom, vršio njen prijenos i na drugi način prikrivao njenu prirodu, izvor, kretanje i vlasništvo, a takva imovinska korist je pribavljena počinjenjem ovog krivičnog dijela na teritoriji oba entiteta, te radnjama opisanim u tački 1. izreke presude, s ciljem da sebi i drugima pribavi protivpravnu imovinsku korist, silom i ozbiljnom prijetnjom drugoga prisilio da što učini na štetu svoje imovine;

Čime je,

Optuženi Tomislav Petrović, počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH.

Pa Sud, na osnovu navedenih zakonskih propisa, u vezi sa odredbama članova 42., 48., 49. i 50. stav 1. tačka b) KZ BiH,

optuženog Petrović Tomislava, o s u đ u j e n a

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE I 1 (JEDAN) MJESEC

Na osnovu člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, i to u periodu od 13.07.2017. godine pa do 11.01.2018. godine.

Na osnovu člana 41. i 46. KZ BiH, optuženom se kao sporedna, **izriče**:

NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 50.000,00 KM (pedeset hiljada konvertibilnih maraka)

koju novčanu kaznu je dužan platiti u roku od u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude.

Ukoliko optuženi djelimično ili u cjelosti ne plati izrečenu novčanu kaznu u datom roku, na osnovu odredbi člana 47. Krivičnog zakona BiH, novčana kazna će se zamjeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora, s tim da kazna zatvora ne može prekoračiti propisanu kaznu za to djelo, a ako se isplati samo dio novčane kazne, ostatak će se srazmjerno pretvoriti u kaznu zatvora.

Na osnovu odredbe člana 110. i člana 111. Krivičnog zakona BiH, od optuženog **Petrović Tomislava** se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u iznosu od **2.200,00 eura** (dvijehiljadedvjestotine eura), odnosno njena protuvrijednost izražena u konvertibilnim markama, prema važećem kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine na dan uplate,

- a koju je optuženi dužan platiti u roku od **30 (trideset) dana** od dana pravosnažnosti presude na račun države Bosne i Hercegovine putem jedne od poslovnih banaka, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, oštećeni: Golub Sanjin, Jaramaz Mladen, Omerović Izabela, Džano Adnan i Petrović Slavko, sa imovinskopравnim zahtjevima upućuju se na parnični postupak.

Na osnovu odredbe člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 851,00 KM (osamstopedesetjedna konvertibilna marka), koji se odnose na troškove sudskog paušala u iznosu od 500,00 KM (petstotina konvertibilnih maraka), te troškove odbrane po službenoj dužnosti u iznosu od 351,00 KM (tristopedesetjedna konvertibilna marka) koji iznos je optuženi dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Optužba

Tužilaštvo BiH je dana 01.06.2018. godine, podiglo optužnicu broj T20 0 KTO 0014498 17 kojom je, između ostalih¹, Petrović Tomislava, optužilo za izvršenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH. Sudija za prethodno saslušanje je dana 27.06.2018. godine potvrdio navedenu optužnicu.

Nakon što je na ročištu za izjašnjenje o krivici održanom dana 16.08.2018. godine, Sud konstatovao da optuženi Petrović Tomislav, poriče krivicu za krivična djela koja mu se predmetnom optužnicom stavljaju na teret, spis predmeta upućen je sudećem vijeću radi zakazivanja i održavanja glavnog pretresa, koji je čitanjem predmetne optužnice započeo dana 12.11.2018. godine².

Sporazum o priznanju krivice

Sud je u toku glavnog pretresa, dana 25.08.2022. godine, zaprimio sporazum o priznanju krivice koji je optuženi Petrović Tomislav u prisustvu branioca, advokata Adne Dobožlić Ucoglan, dana 18.08.2022. godine, zaključio sa Tužilaštvom BiH.

Sporazumom je optuženi Tomislav Petrović priznao krivicu za krivičnopravne radnje opisane pod tačkama 1.60., 1.61., 1.62, 1.63. i 1.64., predmetne optužnice, kvalifikovane kao krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH, te se saglasio da mu se za navedena djela izrekne kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jednog) mjeseca, te kao sporedna, novčana kazna u iznosu od 50.000,00 KM (pedesethiljada konvertibilnih maraka). Takođe, optuženi je prihvatio da mu se u skladu sa odredbama člana 110. KZ BiH oduzme imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 2.200,00 eura, čija protivvrijednost, kako je u sporazumu konstatovano, iznosi 4.302,00 konvertibilnih maraka.

Nakon zaprimljenog sporazuma, u skladu sa odredbom člana 26. KZ BiH, Sud je na ročištu održanom dana 08.09.2022. godine, donio procesnu odluku da se postupak protiv optuženog Petrović Tomislava razdvaja od postupka koji se vodi protiv optuženih Cicović Danila i dr., te za dan 29.09.2022. godine, zakazao ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivice.

Međutim, Sud je uočio da iz opisa krivičnopravnih radnji koje su optuženom Petroviću stavljene na teret (tačke od 1.60. do 1.64. Optužnice) proizlazi da je isti krivična djela počinio

¹ Premetnom optužnicom optuženi su i Cicović Danilo, Krsmanović Vladimir, Trifković Marko, Trifković Srećko, Mandić Srećko, Dakić Slaven, Milinković Njegoslav, Košarac Bojan, Mandal Enis, Pajić Miroslav, Pajić Sreto, Ninković Davor, Markić Jozo, Purković Puniša, Vasković Dalibor, Brkić Mirsad, Mirjanić Zoran, Stašević Bojan, Mirković Milorad, Čobović Zoran, Radić Nikola, pokojni G.B., Čepo Miroslav, Nižić Goran, te sada pravosnažno osuđeni Škobo Miroslav i Ferdo Vukoja.

² Optužnica je čitana na ročištima održanim u dane: 12.11.2018., 15.11.2018. i 29.11.2018. godine.

na štetu osoba kako su pojedinačno navedeni u svakoj tački optužnice. S druge strane, sporazumom o priznanju krivice, predviđeno je oduzimanje imovinske koristi od optuženog, u iznosu od 2.200,00 eura (dvijehiljadedvjestotine eura), odnosno njena protuvrijednost izražena u konvertibilnim markama.

S tim u vezi, obzirom na odredbu člana 392. stav 3. ZKP BiH³, te imperativnu zakonsku odredbu člana 231. stav 6. tačka e) ZKP BiH, kojom je propisana dužnost Suda da provjeri da li je oštećenom pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinskopravnom zahtjevu, Sud je dana 28.09.2022. godine uputio dopis Tužilaštvu BiH kojim je traženo da prvenstveno izvrši provjere da li je postupljeno u skladu sa citiranim odredbom člana 231. stav 6. tačka e) ZKP BiH, odnosno da li je oštećenim pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinskopравnim zahtjevima, te je dalje data uputa, da ukoliko to nije slučaj, da je potrebno da (Tužilaštvo BiH) preduzme sve potrebne radnje kako bi se oštećenima pružila navedena mogućnost.

Obzirom da je Tužilaštvu bilo potrebno dodatno vrijeme kako bi postupilo po prethodno navedenoj instrukciji Suda, odgođeno je ročište za razmatranje sporazuma za priznanje krivice zakazano za dan 29.02.2022. godine.

Postupajući po uputi Suda, Tužilaštvo je dopisom od dana 28.11.2022. godine, obavijestilo Sud je nakon izvršenih provjera utvrdilo da su svi svjedoci – oštećeni: Golub Sanjin, Jaramaz Mladen, Omerović Izabela i Džano Adnan saslušani u smislu člana 231. stav 6. tačka e) ZKP BiH, osim Petrović Slavka koji nije pronađen na prijavljenoj adresi stanovanja, niti nakon izvršenih provjera na terenu⁴.

Razmatranje sporazuma o priznanju krivnje

Dana 13.12.2022. godine, održano su ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivice. Sud je utvrdio da je do zaključenja sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, te da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog. Sud je optuženom naročito skrenuo pažnju o mogućim posljedicama zaključenja sporazuma o priznanju krivice, te je isti upoznat da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju ako je izrečena u skladu sa zaključenim sporazumom, da ne može uložiti žalbu protiv vrste procesa, te da ga Sud može obavezati na naknadu troškova krivičnog postupka.

Optuženi Tomislav Petrović je na zapisnik pred Sudom potpuno i nedvosmisleno izjavio da se osjeća krivim za djela koja su mu stavljena na teret, izvršena na način i u vrijeme navedeno u optužnici. Takođe je potvrdio da u vrijeme zaključenja sporazuma na njega nije vršen bilo kakav pritisak da zaključi sporazum, te da je u to vrijeme, kao i u vrijeme razmatranja sporazuma o priznanju krivice potpuno svjesno, svojom voljom, zaključio sporazum i dao izjavu o priznanju krivice.

Razmatrajući izjavu o priznanju krivice u skladu sa odredbom člana 231. ZKP BiH, a cijeneći pri tom dokaze koji terete optuženog, Sud je odlučio prihvatiti izjavu o priznanju krivice

³ Član 392. stav 3. ZKP BiH: *Ako je oštećeni podnio imovinskopравni zahtjev u pogledu povrata predmeta pribavljenih krivičnim djelom, odnosno u pogledu novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti stvari, imovinska korist će se utvrđivati samo u onom dijelu koji nije obuhvaćen imovinskopравnim zahtjevom.*

⁴ Izvještaj Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, Sektor kriminalističke policije, broj: 02/3-3-04-02-4989/14 od 19.10.2022. godine, dostavljen u prilogu dopisa Tužilaštva od 28.11.2022. godine

optuženog Petrović Tomislava, nalazeći da je isti počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH.

Dokazni standard

Standard "dovoljno dokaza", koji zakonodavac propisuje kao uslov za prihvatanje sporazuma, Sud je utvrdio na osnovu priznanja optuženog i dokaza pobrojanih u predmetnoj optužnici, koje je optužba detaljno obrazložila, i koji su uloženi u sudski spis.

Pri predlaganju i ulaganju dokaza, Tužilaštvo je navelo da su dokazi koji se odnose na činjenični opis preambule optužnice u pretežnom dijelu provedeni u (sada razdvojenom) postupku koji se nastavio voditi protiv optuženih Cicović Danila i dr., te da na ročištu za razmatranje sporazuma o priznanju krivice namjerava predložiti i predati Sudu dokaze koji se odnose na tačke optužnice koja se stavljaju na teret optuženom Petrović Tomislavu.

Optuženi i njihov branilac su potvrdili da posjeduju dokaze na kojima se temelji optužnica, te na uložene dokaze nisu imali prigovora, kao ni na način prezentovanja i ulaganja u sudski spis. Radi efikasnosti i ekonomičnosti ročišta, dokazi su prezentovani na način da su čitani brojevi dokaza kako su naznačeni u optužnici. Materijalni dokazi koji su prezentirani od strane tužioca i uvedeni u sudski spis, navedeni su u aneksu, koji čini sastavni dio ove presude.

Cijeneći navedene dokaze pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, te cijeneći priznanje optuženog, Sud je van svake sumnje utvrdio da je optuženi počinio predmetna krivična djela koja mu se stavljaju na teret.

Sud je bio u obavezi razmotriti relevantne dokaze optužbe, u cilju utvrđivanja da li dokazi potkrepljuju navode optužnice i priznanje krivice optuženog, te da li iz opisanih radnji optuženog proizlaze sva bitna obilježja bića krivičnih djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH.

Imajući u vidu činjenicu da se optuženom na teret stavlja krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, Tužilaštvo je bilo u obavezi, u odnosu na svaku tačku optužnice, prezentovati dokaze koji se odnose na osnovne elemente grupe za organizovani kriminal, odnosno postojanje tri ili više lica, izvjestan vremenski period djelovanja, postojanje krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna, te djelovanje u cilju sticanja materijalne koristi, kao i pripadničku ulogu optuženog Petrović Tomislava grupi za organizovani kriminal. Nadalje, neophodno je bilo dokazati da je grupa za organizovani kriminal bila organizovana radi sticanja protivpravne imovinske koristi sa jasnim hijerarhijskim ustrojem, pri čemu su pripadnici grupe djelovali sa pripadničkom voljom, tako da je svako od njih imao unaprijed određene zadatke koje je izvršavao.

Pripadanje kriminalnoj organizaciji obuhvata svaku djelatnost koja je neophodna za aktivnost te organizacije. Pripadnik grupe ili organizacije je osoba koja nije organizator te udruge, ali prihvata njene ciljeve i organizacione elemente. On će odgovarati za pripadanje zločinačkoj organizaciji, ali i za djela koja počinji organizacija ako je u njima učestvovao⁵. Za odgovornost svakog pripadnika traži se namjera zajedništva (animus associandi) odnosno svijest i prihvatanje grupnih kriminalnih ciljeva. Posebno bitno za organizovani kriminal je stajalište da za krivičnu odgovornost nije nužna neposredna veza (komunikacija) između članova, niti je potrebno da je pojedinac učestvovao u stvaranju plana. Takođe, pojedinci se kao članovi organizaciji mogu pridružiti u različito vrijeme i ne moraju znati potpuni plan kriminalnog udruženja⁶. Kažnjivost kriminalno udruženih osoba zavisi od lične krivične odgovornosti temeljene na radnji počinjenja krivičnih djela (actus reus) i krivici (mens rea). Stoga se krivičnopravna pitanja odgovornosti za udruženo zločinačko djelovanje više osoba, teorijski i praktično, razmatraju u sklopu kažnjivosti za učestvovanje u djelu uopšte⁷.

Da je optuženi Petrović Tomislav pripadnik grupe za organizovani kriminal, koja je formirana radi kontinuiranog sticanja materijalne koristi, organizovana radi prethodno planiranog i dogovorenog: otuđenja skupocjenih putničkih motornih vozila ili onih čija je potražnja na tržištu povećana; iznuđivanja novca za povrat vozila njihovim vlasnicima; rastavljanja otuđenih vozila u dijelove, izmjene ili uništavanja identifikacionih oznaka na rastavljenim dijelovima, a potom prodaje tako rastavljenih dijelova, sve s namjerom prikrivanja krivičnog djela, izvršilaca, porijekla predmeta i njihovih pravih vlasnika; te krijumčarenja i prodaje otuđenih vozila na teritoriji Republike Srbije, Republike Hrvatske i Crne Gore, pri čemu su u strukturi Grupe kao njeni pripadnici, zavisno od mjesta boravka njenih pripadnika bili podijeljeni u više grupa u sastavu od tri i više pripadnika, koje su djelovale i vršile krivična djela na teritoriji oba entiteta i više kantona unutar Federacije Bosne i Hercegovine, od kojih je svaka ova grupa u realizaciji planiranog imala unaprijed određene zadatke, a oni kao pripadnici podjeljene uloge u izvršenju zadataka, dok su u radnjama izvršenja krivičnih djela nužno bili međusobno povezani, pa je svaki od njih imao svijest i znanje o određenim zadacima drugih grupa i radnjama izvršenja krivičnih djela njenih pripadnika, pa su interesno s ciljem pribavljanja neposredne ili posredne finansijske dobiti u sastavu ovih grupa svi djelovali sporazumno i udruženo kao jedna Grupa za organizovani kriminal, Sud je utvrdio na osnovu priznanja optuženog na ročištu za razmatranje sporazuma o priznanju krivice, dovodeći navedeno u direktnu vezu sa dokazima koje je optužba uložila u sudski spis.

Tako iz dokaza Tužilaštva BiH, uložениh pod brojevima od DT-10 do DT-17, nesporno proizlazi da su vozila navedena i specificirana u pojedinačnim tačkama optužnice otuđena u vrijeme i mjesto kako je u optužnom aktu navedeno. Da je optuženi Petrović, zajedno sa, kako se osnovano sumnja, Cicović Danilom, Krsmanović Vladimirom, Trifković Markom, Trifković Srećkom, Mandić Srećkom, Dakić Slavenom i M.O., postupao kao pripadnik grupe iz Pala, sa zadatkom otuđenja skupocjenih putničkih motornih vozila ili onih čija je potražnja na tržištu povećana, proizlazi iz dokaza optužbe DT-2 Zapisnik o saslušanju svjedoka Kovačević Rade, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTPO 001675 13 od 02.04.2013. godine, u kojem je svjedok jasno naglasio da se sva navedena lica međusobno poznaju i druže, te je u nastavku na detaljan način opisao u kojim ih je sve situacijama i okolnostima lično viđao, a vezano za otuđenja motornih vozila. Nadalje, u Izveštaju o počinjenom krivičnom djelu Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-16/1-04-1-KU:18/17 od 13.07.2017. godine

⁵ Članovi zločinačkog udruženja mogu biti osobe koje mogu biti i počinitelji kaznenih djela. Pripadnik može odgovarati za počinjenje djela u okviru zločinačkog udruženja ako je sudjelovao u njegovu izvršenju.

⁶ M. Singer, Organizirani kriminal Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu, vol. 5, broj 2/1988, str. 745

⁷ Ibid, str. 733

(DT-1.1.) opisane su radnje koje su policijski službenici preduzimali radeći na rasvjetljavanju slučajeva otuđenja putničkih motornih vozila koja su obuhvaćena pojedinačnim tačkama optužnice stavljenim na teret optuženom Petroviću. Tako iz navedenog izvještaja proizlazi da su policijski službenici dana 03.11.2014. godine u napuštenom objektu u mjestu Podvitez, opština Pale, pronašli skriveno motorno vozilo marke Volkswagen, model Golf 5, sive boje, registarskih oznaka .., koje je u toku noći između 02./03.11.2014. godine otuđeno iz Ulice Hakije Kulenovića do broja 5, opština Centar, Sarajevo, nakon čega su Tužilaštvu predložili, a od Suda BiH pribavili naredbu za provođenje posebnih istražnih radnji Tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i premeta koji stoje u vezi sa njima. Navedene posebne istražne radnje su provedene na način da je vršena opservacija i praćenje predmetnog vozila, a na isto je je postavljen GPS lokator za tajno praćenje vozila. Tokom nazora predmetnog vozila putem GPS lokatora, utvrđeno je da je isto dana 05.11.2014. godine u večernjim satima pokrenuto, te da se kreće po području Pala, odakle dalje nastavlja da se kreće u pravcu Sarajeva, gdje obilazi parking prostore po raznim naseljima, nakon čega se ponovo vraća na područje Pala. Analizom kretanja vozila kroz naselja u Sarajevu, utvrđeno je da je isto obilazilo parking prostore u naselju Hrasno, što je značajno, obzirom da je u navedenom naselju, u Ulici Trg Heroja do broja 12, bilo parkirano motorno vozilo markse Škoda, model Superb, smeđe boje, registarskih oznaka ..., koje je nakon toga prijavljeno kao otuđeno kod Policijske uprave Novo Sarajevo, MUP Kantona Sarajevo, što ukazuje na sumnju da su upravo lica koja su upravljala nadziranom vozilom, otuđila pomenuto vozilo Škoda Superb. Daljom opservacijom nadziranog vozila, utvrđeno je da je isto ponovo pokrenuto dana 06.11.2014. godine, kada je krenulo u pravcu Zvornika, gdje je pokušano zaustavljanje i kontrolisanje istog od strane policijskih službenika MUP-a Republike Srpske. Međutim, navedeno vozilo se nije zaustavilo na znak policijskih službenika, nego se okrenulo i vratilo u pravcu mjesta Milići, ali su isti tom prilikom zabilježili registarske tablice na nadziranom vozilu, i to Nadzirano vozilo je po povratku parkirano u garažu u mjestu Ljubogošta, opština Pale, a izvršenom opservacijom je utvrđeno da se radi o napuštenom objektu i garaži, te da se na vozilu nalaze registarske tablice oznaka ..., za koje je naknadnim provjerama utvrđeno da ne pripadaju nadziranom vozilu (Golf 5). Nakon što je o svemu navedenom obaviješten postupajući tužilac Tužilaštva BiH, isti je zatražio da se postavi zasjeda za osumnjičena lica koja budu došla po nadzirano vozilo, da ista budu zadržana na licu mjesta, te da se odmah obavijesti MUP Republike Srpske, radi preuzimanja lica mjesta i vršenja daljih mjera i radnji u cilju dokumentovanja krivičnog djela iz njihove nadležnosti. Obzirom da je procjena bila da će prilikom izvođenja opisanih radnji doći do aktivnog otpora osumnjičenih lica i ugrožavanja sigurnosti policijskih službenika, dana 06.11.2014. godine, zatraženo je i dobijeno odobrenje za upotrebu Jedinice za specijalnu podršku. U toku prilaska navedenoj lokaciji, policijski službenici Jedinice za specijalnu podršku Državne agencije za istrage i zaštitu, su na lokalnom putu prema mjestu Jelovci došli u susret sa motornim vozilom Volkswagen Passat, registarskih oznaka ... i otuđenim vozilom Golf 5, sive boje, koje je u međuvremenu pokrenuto sa lokacije gdje je pronađeno u garaži. Tom prilikom je vozač vozila Passat upotrebom sirene na vozilu više puta dao zvučni signal, nakon čega je vozilo Golf 5 velikom brzinom krenulo rikvercom unazad i nakon 50-ak metara skrenulo sa puta i prevrnulo se u dvorištu kuće koja se nalazi neposredno uz put. Pripadnici jedinice za specijalnu podršku su tom prilikom zadržali lica iz vozila Passat i Golf 5, a utvrđeno je da se radi o licima S.V. i Petrović Tomislav. Takođe je tokom vršenja uviđaja utvrđeno da je navedeno vozilo Passat dana 24.10.2014. godine prijavljeno kao otuđeno kod Policijske uprave Novi Grad, MUP Kantona Sarajevo. Vozilo je plave boje, godina proizvodnje 2003., registarskih oznaka

Nadalje, iz Izvještaja Državne agencije za istrage i zaštitu sačinjenog na okolnosti poduzetih mjera i radnji po naredbi Tužilaštva BiH broj 16-16/1-04-1-940/13 od 13.11.2014. godine (DT-6), prozilazi da su policijski službenici, postupajući po naredbi Suda BiH za provođenje posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i premeta koji stoje u vezi sa njima, korištenje prikrivenog istražitelja i korištenje informanta, te simulirani i kontrolisani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, dana 14.10.2014. godine, izvršili popis novčanica namjenjenih za simulirani otkup u iznosu od 2.200 eura, o čemu je sačinjena službena zabilješka i prateća fotodokumentacija. Nakon toga su dana 15.10.2014. godine prikriveni istražitelji Državne agencije za istrage i zaštitu, kodnih imena Miro i Dado, izvršili otkup vozila marke BMW 318, crne boje, za dogovoreni iznos (2.200 eura), prethodno stupivši u kontakt sa licem po nadimku Mrki, koji ih je povezo sa tada osumnjičenim Petrović Tomislavom. Na dogovorenu lokaciju otkupa, Petrović Tomislav je došao pomenutim vozilom marke BMW 318, te je lično preuzeo novac za otkup, o čemu je sačinjeno foto i video snimanje. Nakon izvršenog simuliranog otkupa, predmetno vozilo BMW je od strane policijskih službenika dovezeno u prostorije Državne agencije za istrage i zaštitu, gdje je nakon izvršenog uviđaja, utvrđeno da se na vozilu nalaze nepripadajuće registarske oznake ..., a u gepeku istog pronađene su pripadajuće registarske oznake za vozilo – Vještačenjem je utvrđeno da identifikacione oznake vozila BMW 318, odnosno broj šasije, nije mijenjan, dok je naknadnim provjerama utvrđeno da je navedeno vozilo vlasništvo Jaramaz Save iz Njemačke, te da je isto otuđeno dana 04./05.10.2014. godine iz Ulice Milana Preloga do broja 7, Novi Grad Sarajevo.

Prilikom ocjene da li provedeni dokazi potkrepljuju navode optužbe i opravdavaju priznanje krivice optuženog, Sud se uvjerio da svi prezentovani dokazi upućuju na zaključak da je optuženi Petrović Tomislav, na način kako je to opisano izrekom presude, svojim radnjama ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, u vezi sa članom 55. istog Zakona, u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH i u vezi sa krivičnim djelom Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH.

Iz opisa djela i sadržaja prezentiranih dokaza, te iz činjenice da je optuženi priznao počinjenje krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret, nesumljivo proizlazi zaključak da je optuženi u vršenju radnji postupao sa direktnim umišljajem, te da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban za rasuđivanje i u mogućnosti da shvati i razumije značaj svojih radnji, kao i da je potpuno sposoban da donese odluku i da shvati njen značaj.

U skladu sa naprijed navedenim, Sud je utvrdio da su u cjelosti ispunjene pretpostavke propisane članom 231. stav 6. Zakona o krivičnom postupku BiH za prihvatanje zaključenog sporazuma, nakon čega je održan pretres za izricanje krivičnopravne sankcije.

Krivična sankcija

Na pretresu za izricanje krivičnopravne sankcije, održanom dana 13.12.2022. godine, iznesene su činjenice koje su od značaja za odluku Suda o prihvatljivosti krivičnopravne sankcije dogovorene predmetnim sporazumima o priznanju krivice.

Tužilaštvo je detaljno obrazložilo okolnosti kojima se rukovodilo prilikom pregovaranja sa optuženima u pogledu priznanja krivnje, te sankcije koja je dogovorena.

U tom smislu, tužilac je prvenstveno istakao da je optuženi još u ranoj fazi postupka priznao radnje izvršenja koje su mu stavljene na teret, da je odmah nakon potvrđivanja optužnice iskazao inicijativu za pregovaranje o uslovima priznanja krivice, kao i da je saradnjom sa Tužilaštvom doprinio u rasvjetljavanju drugih krivičnih djela. U pogledu stepena krivične odgovornosti optuženog, tužilac je istakao da je uzeto u obzir da su u okviru djelovanja grupe u odnosu na radnje drugih pripadnika, radnje optuženog i način preduzimanja istih, prouzrokovale blaže posljedice učinjenih djela, odnosno naglašeno je da su radnje optuženog, u odnosu na vremenski period inkriminacije od 2011. godine do kraja 2017. godine, koji se optužnicom stavlja na teret grupi za organizovani kriminal, zadokumentovane u mnogo kraćem periodu njegovog učešća i djelovanja kao pripadnika grupe, tačnije u periodu 9., 10. i 11. mjesec 2014. godine. Vezano za kaznu zatvora, tužilac je apostrofirao da je ista intencionalno predložena u trajanju dužem od jedne godine (predložena je kazna zatvora u trajanju od jedne godine i jednog mjeseca), kako se ista ne bi eventualno mogla zamjeniti novčanom kaznom. Nadalje, tužilac je naglasio da je novčana kazna predložena obzirom da se optuženom na teret stavljaju krivična djela počinjena iz koristoljublja, dok je vezano za visinu iste (50.000,00 KM) naglašeno da se radi o iznosu približnom visini pribavljene protivpravne imovinske koristi. Konačno, tužilac je istakao da je zaključenjem sporazuma optuženi doprinio efikasnosti i ekonomičnosti postupka, te da bi se, zbog svih pobrojanih okolnosti, prihvatanjem sporazuma o priznanju krivice, postigla svrha i generalne i specijalne prevencije.

Branilac optuženog Petrović Tomislava, advokat Adna Dobojić Ucoglan se u cjelosti pridružila navodima Tužilaštva, te je prvenstveno istakla molbu da se optuženom odredi duži rok za plaćanje novčane kazne (šest mjeseci). Dodatno je naglasila činjenicu proteka vremena od izvršenja krivičnog djela, zatim činjenicu da je optuženi već prilikom prvog saslušanja pokazao spremnost na saradnju sa Tužilaštvom i pregovaranje o uslovima priznanja krivice, te je konačno istakla da je i sam krivični postupak koji se vodio protiv njega, korektivno uticao na optuženog.

Optuženi Petrović Tomislav se saglasio sa izlaganjem svoje braniteljice.

Prije svega, Sud je optuženog oglasio krivim, ocjenjujući da je djela počinio u stanju uračunljivosti, i sa umišljajem tj. da je bio svjestan djela i htio njegovo izvršenje. Odlučujući o krivičnopravnoj sankciji, a imajući u vidu odredbe krivičnog zakonodavstva BiH kojim je za krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret propisana kazna zatvora od najmanje 5 (pet) godina, Sud je zaključio da na strani optuženog postoji dovoljno olakšavajućih okolnosti koje opravdavaju izricanje ispod minimuma kazne, te da je izrečena kazna zatvora srazmjerna težini djela i stepenu krivice optuženog.

Pri tome je Sud od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cijenio činjenicu priznanja izvršenja krivičnog djela u relativno ranijoj fazi glavnog pretresa, njegovo korektno držanje pred Sudom, te izraženo kajanje. Takođe, Sud je cijenio i činjenicu da se optuženom na teret stavlja manji broj krivičnopravnih radnji, u odnosu na ukupan broj radnji koja se stavlja grupi za organizovani kriminal čiji je pripadnik bio optuženi, kao i činjenicu da su radnje ovog optuženog, kao i način preduzimanja istih, prouzrokovale blaže posljedice učinjenih djela. Sud je cijenio i lične prilike optuženog, odnosno činjenicu da je optuženi otac maloljetne troje. Prilikom odmjeravanja kazne optuženom, Sud nije našao elemente koji bi se mogli okarakterisati kao otežavajuće okolnosti. Po ocjeni Suda, sve navedene okolnosti u svojoj ukupnosti čine osobito olakšavajuće okolnosti, te u smislu odredbe člana 49. KZ BiH, predstavljaju osnov za ublažavanje kazne ispod granice koja je zakonom propisana za

počinjeno krivično djelo, te da će se ovom izrečenom kaznom zatvora ostvariti zakonom predviđena svrha kažnjavanja, kako u odnosu na samog optuženog, tako i u pogledu svijesti građana o štetnosti posebno ovakvih krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja. Pored toga, Sud cijeni da će izrečena novčana kazna u iznosu kako je određeno presudom (50.000,00 KM), dodatno djelovati na optuženog u smislu korigovanja ponašanja, obzirom da je isti upoznat i upozoren da se novčana kazna prinudno ne naplaćuje, odnosno da će se u slučaju neplaćanja ista srazmjerno pretvoriti u kaznu zatvora. Konačno, Sud je zaključio da postoje naročito olakšavajuće okolnosti koje opravdavaju ublažavanje kazne ispod zakonskog minimuma, odnosno donje granice ugovorene kazne, te da je izrečena kazna zatvora, zajedno sa novčano kaznom u izrečenom iznosu, srazmjerna težini djela i stepenu krivice optuženog.

Sud ističe da okončanje krivičnog postupka izjavom o priznanju krivice, podrazumjeva aktivno učešće optuženih u postupku, te ukazuje na spremnost i potpunije preuzimanje odgovornosti za počinjeno krivično djelo, njihovo shvatanje i razumijevanje težine i štetnosti djela koje su učinili, kao i spremnost na suočavanje sa posljedicama svog djela i promjenu ponašanja, što će doprinijeti potpunijem ostvarenju svrhe kažnjavanja.

Uračunavanje pritvora

Odredbom člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine propisano je da će se u kaznu zatvora uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom. Primjenom ovog člana, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, i to u periodu od 13.07.2017. godine pa do 11.01.2018. godine.

Imovinska korist/Imovinskopravni zahtjevi

U sporazumu o priznanju krivice koji je zaključio optuženi Petrović Tomislav, tačkom IV predloženo je oduzimanje imovinske koristi koja je pribavljena izvršenjem predmetnih krivičnih djela, u iznosu od 2.200,00 eura, čija protivvrijednost, kako je u sporazumu konstatovano, iznosi 4.302,00 KM. Prije svega, Vijeće napominje da su, u skladu sa članom 231. stav 6. tačka a) ZKP BiH, odluke o oduzimanju imovinske koristi, imovinskopravnom zahtjevu oštećenih i troškovima postupka, u isključivoj nadležnosti Suda, bez mogućnosti da strane u postupku samostalno disponiraju navedenim, niti u okviru sporazuma o priznanju krivice. Strane mogu predložiti Sudu da se po pitanju oduzimanja imovinske koristi, imovinskopravnom zahtjevu oštećenih i troškovima postupka donese odgovarajuća sudska odluka, međutim konačna odluka je u nadležnosti Suda. Uopšteno govoreći, činjenica da je odluka o oduzimanju imovinske koristi, o imovinskopravnom zahtjevu oštećenih i/ili o troškovima postupka predložena Sudu za donošenje, ili pak da ista uopšte nije predmet predlaganja sporazuma o priznanju krivice, ne oduzima pravo Sudu, niti Sud sprečava da o istom konačno meritorno odlučuje.

Prilikom odlučivanja o dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva oštećenima, odnosno oduzimanju imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog djela, Sud je najprije cijenio činjenicu da je optuženi, priznajući sva krivična djela, odnosno sve krivičnopravne radnje koje mu se stavljaju na teret predmetnom optužnicom, kako je to navedeno u činjeničnom dijelu izreke ove presude, priznao i prihvatio sve počinjene protivpravne posljedice u vidu

ostvarivanja protivpravno stečene imovinske koristi u iznosu navedenom u optužnici, čime su se stekli činjenični i pravni uslovi za oduzimanje imovinskopravne koristi od optuženog, odnosno eventualno dosuđivanje postavljenih imovinskopravnih zahtjeva oštećenim licima. Za Vijeće je jasno da je optuženi bio u cjelosti svjestan da se priznanjem krivičnih djela, izlaže i sudskoj odluci oduzimanja imovinskopravne koristi, odnosno dosuđivanja postavljenih imovinskopravnih zahtjeva oštećenima.

Odredba člana 392. stav 3. ZKP BiH, propisuje: *“ako je oštećeni podnio imovinskopravni zahtjev u pogledu povrata predmeta pribavljenih krivičnim djelom, odnosno u pogledu novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti stvari, imovinska korist će se utvrđivati samo u onom dijelu koji nije obuhvaćen imovinskopravnim zahtjevom”*, što jasno implicira da je mjera oduzimanja imovinske koristi supsidijarnog karaktera, odnosno da je Sud izriče samo ako korist nije u cijelosti ili djelimično obuhvaćena postavljenim imovinskopravnim zahtjevom. Imajući u vidu navedeno, Sud je, kako je već napomenuto, dao instrukciju Tužilaštvu da u skladu sa članom 197. ZKP BiH, prikupi potrebne dokaze o imovinskopravnim zahtjevima vezanim za krivična djela koja se optuženom Petroviću stavljaju na teret, kako bi prvenstveno razmotrio mogućnost dosuđivanja istih oštećenima.

Prilikom odlučivanja o eventualnom dosuđivanju postavljenih imovinskopravnih zahtjeva oštećenima, Sud je imao u vidu sva zakonska ograničenja u tom pravcu. Naime, mogućnost da krivični sud u krivičnom postupku istovremeno rješava i građansku stvar (imovinskopravni zahtjev) višestruko je ograničena. U pitanju su sljedeća ograničenja: 1) ograničenja po sadržini, odnosno predmetu (zahtjev se može odnositi samo na naknadu štete, povrat stvari ili poništenje pravnog posla); 2) ograničenje po prirodi (zahtjev mora biti takav da se može ostvariti u parnici); 3) ograničenje po nastanku (zahtjev mora da potiče iz krivičnog djela); 4) ograničenja po pasivnoj legitimaciji (zahtjev mora biti upravljen samo protiv optuženog); 5) ograničavanje po uslovu za rješavanje (zahtjev ne smije znatno odugovlačiti krivični postupak).

Nakon što je ispitao naprijed navedene formalne uslove, Sud je razmotrio i svaki pojedinačno postavljen imovinskopravni zahtjev.

U odnosu na imovinskopravni zahtjev oštećenog **Golub Sanjina** (tačka 1. Izreke presude), Sud ističe da je isti prvobitno postavljen u Zapisniku o prijemu usmene prijave broj: 02/5-1-3.-1-1456/14 od 12.09.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije (DT-14), odnosno u Zapisniku o saslušanju svjedoka broj: 02/5-1-3.1-1457/14 od 12.09.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije (DT-15), i to na iznos od 15.000,00 KM koji se odnosi na naknadu materijalne štete prouzročene otuđenjem putničkog motornog vozila marke Golf VI, crne boje, registarskih oznaka ..., broj šasije WWWZZZ1KZAW184759, vlasništvo firme GD „Marketing“ d.o.o Sarajevo, koja firma je u vlasništvu svjedoka Golub Sanjina. Nadalje, u Zapisniku o saslušanju svjedoka, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTO 00 14498 17 od 12.03.2018. godine (DT-13), oštećeni Sanjin Golub, opredjeljuje zahtjev na iznos od 2.000,00 eura, za naknadu materijalne štete na ime oštećenja zatečenih na vozilu nakon povrata istog (plaćanja otkupne cijene).

Odredbom člana 193. stav 1. ZKP BiH, propisano je da će se *imovinskopravni zahtjev koji je nastao usljed učinjenja krivičnog djela raspraviti na prijedlog ovlaštene osobe u krivičnom postupku ako se time ne bi znatno odugovlačio ovaj postupak*, dok je odredbom člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, propisano: *„U presudi kojom optuženog oglašava krivim Sud može oštećenom dosuditi imovinskopravni zahtjev*

djelimično, a za ostatak ga uputiti na parnični postupak. Ako podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, Sud će oštećenog uputiti da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku“.

Zahtjev za naknadu materijalne štete kako ga je postavio svjedok/oštećeni Golub Sanjin (na ime oštećenja zatečenih na vozilu nakon povrata istog), Sud nije mogao pravilno razmotriti. Osim navoda sadržanog u Zapisniku o saslušanju svjedoka (DT-13), u kojem je konstatovano da „...stavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 2.000,00 eura, jer je na vozilu bilo dosta oštećenja“, oštećeni nije dostavio dokaze kojim bi potvrdio da je nastala šteta upravo u tom iznosu, odnosno da je upravo taj iznos dao na ime popravke vozila (računi od popravke, kupovina novih dijelova ili sl.). Sud napominje da se odluka o naknadi štete može donijeti tek nakon svestranog ispitivanja tog zahtjeva, što podrazumjeva da dokumentacija oštećenog mora biti potpuna i vjerodostojna, da bi se mogla donijeti pravilna odluka. Bez takve dokumentacije se ne može sa sigurnošću utvrditi osnovanost i visina štete iz zahtjeva za naknadu štete, jer u takvoj situaciji ni optuženi nije u mogućnosti da se na pravilan način izjašnjava o osnovanosti zahtjeva, pa da eventualno pobija bilo osnov, bilo visinu isplate. Dakle, bez pouzdanih parametara na osnovu kojih bi se utvrdila nesporna visina pričinjene štete, Sud nije mogao dosuditi imovinskopravni zahtjev u proizvoljno postavljenom iznosu, iz kojeg razloga je oštećenog Golub Sanjina uputio da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

U odnosu na imovinskopravne zahtjeve oštećenih **Jaramaz Mladena** (tačka 2. Izreke presude), **Omerović Izabele** (tačka 3. Izreke presude) i **Džano Adnana** (tačka 4. Izreke presude), Sud prvenstveno ističe da su isti postavljeni u zapisnicima o saslušanju navedenih svjedoka, odnosno zapisnicima o prijemu usmene prijave.⁸ Imovinskopravni zahtjevi svih navedenih svjedoka – oštećenih, odnose se na naknadu materijalne štete koja im je pričinjena otuđenjem putničkih motornih vozila. Svjedok Jaramaz Mladen, imovinskopravni zahtjev postavio je u Zapisniku o prijemu usmene prijave broj: 02/5-3-2-/14 od 05.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije, i to za naknadu materijalne štete nastale otuđenjem vozila BMW, model 318, crne boje, broja šasije WBAVA51000KV30047, njemačkih nacionalnih reg.oznaka ..., čiji je bio korisnik (vlasnik je njegov sin Jaramaz Savo), u iznosu od 12.000,00 eura. Svjedok Omerović Izabela, imovinskopravni zahtjev postavila je u Zapisnik o saslušanju svjedoka broj: 02/5-3-2-2985/14 od 24.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije, za naknadu materijalne štete nastale otuđenjem vozila Volkswagen, model Passat 5 plus, plave boje, godina proizvodnje 2003, broja šasije WVWMD63BX3P265039, reg. oznaka ..., čiji je bila korisnik (prema navodima optužnog akta, ok je svjedok na zapisnik o saslušanju izjavila da je vozilo njeno lično vlasništvo), u iznosu od 10.000,00 KM. Konačno, svjedok Džano Adnan, imovinskopravni zahtjev postavio je i u Zapisnik o saslušanju svjedoka broj: 02/5-1-3.2-3179/14 od 03.11.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije i u Zapisniku o prijemu usmene prijave broj: 02/5-1-3.2-3178/14 od 03.11.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije, za naknadu materijalne štete nastale otuđenjem vozila Volkswagen, model Golf 5, sive boje, reg. oznaka

⁸ **Svjedok Jaramaz Mladen:** DT-16 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Jaramaz Mladen broj: 02/5-3-2-/14 od 05.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije. DT-17 - Zapisnik o prijemu usmene prijave broj: 02/5-3-2-/14 od 05.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije.

Svjedok Omerović Izabela: DT-10 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Omerović Izabela broj: 02/5-3-2-2985/14 od 24.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije.

Svjedok Džano Adnan: DT-11 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Džano Adnan broj: 02/5-1-3.2-3179/14 od 03.11.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije. DT-12 - Zapisnik o prijemu usmene prijave broj: 02/5-1-3.2-3178/14 od 03.11.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije.

..., godina proizvodnje 2005, broja šasije WVWZZZ1KZ69000127, čiji je bio vlasnik, u iznosu od 15.000,00 KM.

Ono što je zajedničko za sva tri postavljena imovinskopravna zahtjeva jeste činjenica da, osim paušalnog/proizvoljnog navođenja potraživanog novčanog iznosa, svjedoci - oštećeni nisu dostavili nikakve dokaze na osnovu kojih bi Vijeće bilo u mogućnosti odrediti stvarnu, odnosno tržišnu vrijednost vozila koja su od istih otuđena, što je nužan uslov da bi Sud mogao u krivičnom postupku raspravljati o postavljenim imovinskopravnim zahtjevima. Kako je već naglašeno, bez dokumentacije koja bi nesumnjivo dokazala tržišnu vrijednost otuđenih vozila, pa samim tim i visinu nastale štete, ne može se sa sigurnošću utvrditi osnovanost i visina štete iz zahtjeva za njenu naknadu, jer u takvoj situaciji ni optuženi nije u mogućnosti da se na pravilan način izjašnjava o osnovanosti zahtjeva, pa da eventualno pobija bilo osnov, bilo visinu isplate. Dakle, bez pouzdanih parametara na osnovu kojih bi se utvrdila nesporna visina pričinjene štete, Sud nije mogao dosuditi imovinskopravni zahtjev u proizvoljno postavljenom iznosu.

Osim navedenih razloga koji se tiču nepotkrijepljenosti postavljenih imovinskopravnih zahtjeva, Sud je cijenio i činjenicu da se optuženi Petrović Tomislav tereti kao saizvršilac, odnosno da je, prema činjeničnim navodima optužnog akta, inkriminisane radnje preduzeo kao pripadnik grupe za organizovani kriminal, zajedno sa, kako se osnovano sumnja, Cicović Danilom, Krsmanović Vladimirom, Trifković Markom, Trifković Srećkom, Mandić Srećkom, Dakić Slavenom i M.O., protiv kojih je krivični postupak još uvijek u toku. Osim toga, Sud napominje da se u svakoj pojedinačnoj tački optužnice koja je stavljena na teret optuženom Petroviću, navodi da je imenovani optuženi radnje izvršenja preduzeo „*zajedno s drugim njemu poznatim pripadnicima Grupe*“, što implicira da nisu sva optužena lica svaki put svi zajedno učestvovali u inkriminisanim događajima. Iz svega navedenog, Sud nije mogao utvrditi tačan broj lica koja su učestvovala u počinjenju ovog krivičnog djela, pa samim tim ni udio optuženog Petrović Tomislava u doprinosu nastanka štete, odnosno iznos imovinske koristi koji je optuženi Petrović zaradio počinjenjem ovog krivičnog djela. U tom smislu, Vijeće podsjeća da rješavanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku predstavlja rješavanje građanske stvari, prema propisima materijalnog građanskog prava, u konkretnom slučaju odredbi obligacionog prava koje se odnose na naknadu štete. Odredbe obligacionog prava koji se odnose na solidarnu naknadu prouzrokovane štete, propisuju da kad je više lica svojim radnjama prouzrokovalo štetnu posljedicu, ali ni jedna od tih radnji sama za sebe ne bi dovela do nastanka ukupne štete, štetnici odgovaraju solidarno ako su štetu prouzrokovali djelujući zajedno ili nezavisno jedan od drugoga, ako se ne mogu utvrditi njihovi udjeli u uzrokovanoj šteti. Imajući u vidu navedeno, i pored odredbe koja propisuje pravo regresa isplatioca⁹, problematična je činjenica da Sudu nije poznat broj eventualnih solidarnih dužnika (obzirom da postupka protiv saoptuženih nije okončan), zbog čega Vijeće nije moglo imenovati ostale solidarne dužnike, u odnosu na koje bi, optuženi Petrović Tomislav nakon isplate imovinskopravnog zahtjeva stekao pravo regresa. Zbog svega navedenog, Sud u krivičnom postupku nije mogao odlučiti o postavljenom imovinskopravnom zahtjevu, obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, te su oštećeni Jaramaz Mladen, Omerović Izabela i Džano Adnan upućeni da imovinskopravni zahtjev u cjelini mogu da ostvaruju u parničnom postupku. Takođe, sve navedeno istovremeno je bio i razlog što Sud ni

⁹ Solidarni dužnik koji isplati više nego što iznosi njegov udio u šteti, može tražiti od svakog od ostalih dužnika da mu naknadi ono što je platio za njega.

primjenom člana 394. ZKP BiH, odnosno na principu slobodne ocjene, nije mogao utvrditi iznos protivpravne imovinske koristi.

Kada je u pitanju tačka 5. presude u kojem je opisano otuđenje motornog vozila marke Škoda, model Superb, smeđe boje, godina proizvodnje 2009, broja šasije TMBCF43T9A9016736, reg. oznaka ..., vlasništvo **Petrović Slavka**, Sud ističe iz uložениh materijalnih dokaza Tužilaštva BiH¹⁰, proizlazi da nije bilo moguće saslušanje navedenog oštećenog lica u svojstvu svjedoka, obzirom da su policijski službenici vršeći provjere na terenu, utvrdili da pomenuto lice ne stanuje na prijavljenoj adresi prebivališta, a njegova nova adresa je ostala nepoznata (prema pomenutim dokazima, oštećeni Petrović Slavko je, kako su navele njegove komšije, prodao stan na adresi na kojoj je imao posljednje poznato prebivalište, a njegova nova adresa je nepoznata).

Dakle, u situaciji kada oštećeni do okončanja krivičnog postupka nije imao mogućnost da se uopšte izjasni o eventualnom imovinskopravnom zahtjevu, Sud je, rukovodeći se principom pravičnosti, odlučio da oštećenog Petrović Slavka uputi da svoj imovinskopravni zahtjev eventualno postavi i ostvari u parničnom postupku.

Konačno, u tački 2. izreke presude (vezano za otuđenje putničkog motornog vozila marke BMW, model 318, crne boje, broja šasije WBAVA51000KV30047, njemačkih nacionalnih reg. oznaka ..., u vlasništvu Jaramaz Save, koje je koristio Jaramaz Mladen) navedeno je da je optuženi Petrović prethodno otuđeno vozilo prodao licima "Miro" i "Dado" za novčani iznos od 2.200,00 eura. Navodi ove tačke optužnice, potkrepljeni su Izvještajem Državne agencije za istrage i zaštitu sačinjenog na okolnosti poduzetih mjera i radnji po naredbi Tužilaštva BiH broj 16-16/1-04-1-940/13 od 13.11.2014. godine (DT-6), u kojem je konstatovano da su „Miro“ i „Dado“ kodna imena prikriivenih istražitelja Državne agencije za istrage i zaštitu, koji su provođenjem posebne istražne radnje simulirani i kontrolisani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, a nakon što su prethodno stupili u kontakt sa optuženim Petrović Tomislavom, od imenovanog dana 15.10.2014. godine izvršili otkup vozila marke BMW 318, crne boje, za dogovoreni iznos od 2.200,00 eura¹¹.

Odredbom člana 110. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine propisano je da *niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom*, kao i da *će navedena korist biti oduzeta sudskom odlukom kojom je utvđeno da je krivično djelo učinjeno pod uvjetima propisanim zakonom*.

Obzirom na citiranu zakonsku odredbu, te analizirajući priznanje krivice optuženog Petrović Tomislava za počinjenje svih krivičnopravnih radnji koje mu se stavljaju na teret, odnosno da se sporazumom saglasio sa oduzimanjem imovinske koristi, Sud je navedeno doveo u direktnu vezu sa uložениm dokazima Tužilaštva BiH, iz kojih razloga je Vijeće donijelo odluku o oduzimanju novčanog iznosa od 2.200,00 eura (odnosno njegove protuvrijednost izražene u konvertibilnim markama), od optuženog Petrović Tomislava na ime protivpravno stečene imovinske koristi.

¹⁰ DT-19 - Dopis MUP Kantona Sarajevo broj: 02/3-3-04-02-4989/14 od 19.10.2022. godine kojim se dostavlja izvještaj. DT-19.1 - Izvještaj u vezi neuručenja poziva za lice Petrović Slavko broj: 02/10-1-8208/22 od 12.10.2022. godine, Policijska stanica Novo Sarajevo

¹¹ DT-18 - Službena zabilješka o popisu novčanica namjenjenih za simulirani otkup predmeta broj: 16-13/1-1-763/14 od 14.10.2014. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu.

Troškovi krivičnog postupka

Članom 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH je propisano da kad Sud optuženog oglasi krivim, izreći će u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka. Na osnovu navedene zakonske odredbe, Sud je donio odluku da se optuženi obaveže na plaćanje troškova sudskog paušala u ukupnom iznosu od 851,00 KM (osamstopedesetjedna konvertibilna marka), koji se odnose na troškove sudskog paušala u iznosu od 500,00 KM (petstotina konvertibilnih maraka), te troškove odbrane po službenoj dužnosti¹² u iznosu od 351,00 KM (tristopedesetjedna konvertibilna marka) koji iznos je optuženi dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravosnažnosti presude. Nakon izvršenog uvida u sudski spis, Sud je utvrdio da drugih troškova nije bilo, obzirom da je braniteljica optuženog, postupala kao izabrani branilac¹³, a saslušani svjedoci nisu potraživali troškove, a prema navodima tužioca, ni Tužilaštvo nije imalo troškove u odnosu na ovog optuženog.

Zapisničar

Ilvana Hadžić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Hasija Mašović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba na izrečenu krivičnopravnu sankciju, niti žalba na vrstu procesa. (član 231. ZKP BiH). Iz drugih razloga propisanih Zakonom o krivičnom postupku BiH, žalba na ovu presudu može se podnijeti u roku od 15 dana od dana dostavljanja pismenog otpravka presude.

¹² Iznos isplaćen na osnovu naloga za isplatu, broj: S1 2 K 028774 18 K od 04.06.2020. godine, isplaćen tadašnjem braniocu po službenoj dužnosti optuženog, advokatu Muhamedu Čučku.

¹³ Advokat Muihamed Čučak postupao je kao branilac optuženog samo na jednom ročištu za glavni pretres, dok je tokom čitavog postupka optuženog zastupala advokat Adna Doboilić Ucoglan, kao izabrani branilac.

ANEX

ULOŽENI MATERIJALNI DOKAZI TUŽILAŠTVA BiH:

DT-1 - Dopis Držane agencije za istrage i zaštitu broj: I-16-16/1-04-1-940-485/13 od 13.07.2022. godine kojim je dostavljena izvještaj o počinjenom krivičnom djelu. **DT-1.1** - Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-16/1-04-1-KU:18/17 od 13.07.2017. godine. **DT-2** - Zapisnik o saslušanju svjedoka Kovačević Rade, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTPO 001675 13 od 02.04.2013.godine. **DT-3** - Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Tomislav Petrović Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KTO 0014498 17 od 14.07.2017. godine. **DT-4** - Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Tomislav Petrović, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTPO 0014498 17 od 16.08.2017 .godine. **DT-5** - Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 015388 14 Krn 21 od 14.10.2014. godine na okolnosti izvještaja o informacijama PIR-a. **DT-6** - Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu sačinjen na okolnosti poduzetih mjera i radnji po naredbi Tužilaštva BiH broj 16-16/1-04-1-940/13 od 13.11.2014. godine. **DT-7** - Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o poduzetim mjerama i radnjama po Naredbi Tužilaštva BiH broj 16-16/1-623/18 od 11.05.2018. godine. **DT-8** - Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o dobijenim podacima i informacijama tokom preduzimanja pir broj 16-16/1-849/14 od 13.11.2014. godine. **DT-9** - Izvod iz kaznene evidencije MUP KS broj: 02/9-2-03-10-3751/22 N.R. od 24.08.2022. godine za Petrović Tomislav. **DT-10** - Zapisnik o saslušanju svjedoka Omerović Izabela broj: 02/5-3-2-2985/14 od 24.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije. **DT-11** - Zapisnik o saslušanju svjedoka Džano Adnan broj: 02/5-1-3.2-3179/14 od 03.11.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije. **DT-12** - Zapisnik o prijemu usmene prijave broj: 02/5-1-3.2-3178/14 od 03.11.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije. **DT-13** - Zapisnik o saslušanju svjedoka Sanjin Golub, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTO 00 14498 17 od 12.03.2018. godine. **DT-14** - Zapisnik o prijemu usmene prijave broj: 02/5-1-3.-1-1456/14 od 12.09.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije. **DT-15** - Zapisnik o saslušanju svjedoka Golub Sanjin broj: 02/5-1-3.1-1457/14 od 12.09.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava Policije. **DT-16** - Zapisnik o saslušanju svjedoka Jaramaz Mladen broj: 02/5-3-2-/14 od 05.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije. **DT-17** - Zapisnik o prijemu usmene prijave broj: 02/5-3-2-/14 od 05.10.2014. godine MUP Kantona Sarajevo Uprava policije. **DT-18** - Službena zabilješka o popisu novčanica namjenjenih za simulirani otkup predmeta broj: 16-13/1-1-763/14 od 14.10.2014. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu. **DT-19** - Dopis MUP Kantona Sarajevo broj: 02/3-3-04-02-4989/14 od 19.10.2022. godine kojim se dostavlja izvještaj. **DT-19.1** - Izvještaj u vezi neuručenja poziva za lice Petrović Slavko broj: 02/10-1-8208/22 od 12.10.2022. godine, Policijska stanica Novo Sarajevo.